

Ministerstvo kultury

Maltézské náměstí 471/1
118 11 Praha 1

Telefon: 257 085 111
Fax: 224 318 155
E-mail: epodatelna@mkcr.cz

V Praze dne 27.4.2012
Č.j.: MK 22523/2012 OPP
Sp.zn. MK-S 5048/2012 OPP

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo kultury, jako příslušný odvolací orgán státní správy **rozhodlo ve věci odvolání** , jediného účastníka řízení (dále jen „odvolatelka“) **ze dne 26.3.2012, proti rozhodnutí** Národního památkového ústavu, se sídlem Valdštejnské náměstí 3/162, 118 01 Praha 1 – Malá Strana (dále jen „NPÚ“), vydanému pod **č.j. NPÚ-302/21129/2012 ze dne 23.3.2012**, k žádosti o poskytnutí informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), takto:

Ministerstvo kultury ve smyslu ustanovení § 89 odst. 2 a § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“), odvolání odvolatelky ze dne 29.2.2012 **z a m í t á a p o t v r z u j e n a p a d e n é r o z h o d n u t í č.j. NPÚ-302/21129/2012 ze dne 23.3.2012.**

Odůvodnění

Z geneze věci vyplývá, že odvolatelka dne 24.2.2012 požádala o informaci o pozici právník – referent majetkové správy NPÚ

- „složení výběrové komise
- poskytnutí vybraných úkolů jednotlivých uchazečů bez uvedení jména
- jak a čím vybraný uchazeč prokázal zkušenosti s aplikací zák.č. 106/1999 Sb.“

Na uvedené dotazy odpověděl povinný subjekt dne 6.3.2012 pod **č.j. NPÚ-302/16712/2012**, uvedením jmen zaměstnanců, kteří tvořili výběrovou komisi. Vypracované

úkoly jednotlivých uchazečů byly předány odvolatele v příloze č. 1 přípisu. Dále NPÚ sdělil, že vybraný uchazeč prokázal zkušenosti s aplikací InfZ ústně při pohovoru, kdy odpovídal na dotazy komise.

Dne 9.3.2012 podala odvolatelka doplňující žádost o informace podle InfZ „Potvrzují doručení dopisu ze dne 6.3.2012, č.j. NPÚ-302/16712/2012 a děkuji za zaslání. Žádám o doplňující informaci

1) s jakými parametry a podmínkami byla právní analýza zadána, zda uchazeči ji měli zpracovat

a) in situ při výběrovém řízení nebo

b) za domácí úkol

v případě ad a) zda měli přístup k odborné literatuře, mohli používat internet, nebo museli tvořit z hlavy

2) specifikaci dotazů komise k aplikaci zák. č. 106/1999 Sb. (v případě, že byly kladeny různé dotazy jednotlivým uchazečům, pak všech těchto dotazů)

3) číslo kandidáta, jehož právní analýza byla komisí posouzena jako nejlepší.“

Dne 23.3.2012 vydal povinný subjekt rozhodnutí č.j. NPÚ-302/21129/2012, o odmítnutí žádosti. NPÚ uvádí, že žádost o informaci již byla plně zodpovězena dne 6.3.2012, podrobným sdělením složení komise, odpovědí na dotazy a předložením vypracovaných úkolů. Touto žádostí o informaci vznáší odvolatelka doplňující informaci. Zákon termín doplňující informace nezná. Odvolatelka tak nejedná dle platného právního řádu. Veškeré informace bylo možno vznést již 6.3.2012 při původní žádosti. Je na svévoli žadatelky, když k zodpovězeným dotazům doplňuje jakékoli další. Jde o vadný výkon práva, kterým je zneužíváno zákonných institutů, aby jimi odvolatelka šikanovala povinný subjekt, v tomto případě formou řetězení původní žádosti. NPÚ odkazuje na obecné znaky jednání odvolatelky vyplývající z rozsudku NSS sp.zn. 8 As 22/2010-91 ze dne 24.3.2010. NPÚ upozorňuje, že jde o šikanozní charakter jednání vůči povinnému subjektu, který je příznačný četností, druhem podání a obsahem podání.

Proti tomuto rozhodnutí č.j. NPÚ-302/21129/2012 o odmítnutí žádosti, se odvolatelka odvolala. V odvolání napadá postup povinného subjektu, že jde o zneužití práva a dále bez důkazů tvrdí, že jde o podivné výběrové řízení, kdy se vybírá zaměstnanec k výkonu právní agendy a současně vypisuje výběrové řízení na dodavatelské zajištění právních služeb. Výběrové řízení bylo údajně fingované a ve skutečnosti jde o zajištění teplého místa bez práce pro předem vybraného kandidáta.

Odvolací správní orgán, v souladu se zákonem stanoveným postupem, prověřil odvolání a rovněž napadené rozhodnutí vydané NPÚ, a to jak z hlediska procesních postupů, tak vlastního předmětu řízení. Při rozhodování se zabýval hodnocením ve spisu založených podkladů. Ministerstvo kultury konstatuje, že rozhodnutí č.j. NPÚ-302/21129/2012 ze dne 23.3.2012 je v souladu s platnou právní úpravou. Ministerstvo kultury se přiklání k hodnocení případu, že jde o řetězení informací, které je u odvolatelky užívanou, resp. zneužívanou praktikou. V té souvislosti může odvolací orgán odkázat např. na své rozhodnutí ze dne 4.4.2012, č.j. MK 19601/2012 OPP. Způsob, kterým odvolatelka vykonává své právo na informace, je v rozporu se smyslem a účelem čl. 17 odst. 1 a 5 Listiny základních práv a svobod a zákona č. 106/1999 Sb. Ministerstvo kultury má za to, že jde o zneužívání práva, kterého se žadatelka soustavně dopouští. Právní oddělení NPÚ řešilo v letech 2008-2012 spisy v celkovém počtu 41737, z toho v roce 2008 počet 10119, v roce 2009 počet 10667, v roce 2010 počet 10887, v roce 2011 počet 10064, v současné době disponuje třemi zaměstnanci, z toho časový objem práce, který zabírá agenda odvolatelky, je 2/3. Jen za rok 2011 adresovala odvolatelka, případně odborová organizace, za kterou žadatelka jedná, Národnímu památkovému ústavu 135 žádostí o informace, přičemž zásadně každá reakce povinného subjektu – ať poskytnutí požadované informace, tak rozhodnutí o odmítnutí jejího poskytnutí

– je napadena stížností či odvoláním, které, nejsou-li vyřízeny autoremedurou, řeší v dalším stupni Ministerstvo kultury. **Jde o závadný šikanozní výkon práva.**

Odvolatelka uplatňuje právo na informace vůči Národnímu památkovému ústavu šikanozním způsobem dlouhodobě a systematicky (srov. Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 18.6.2010, č.j. 7 Ca 46/2008-183-192, rozsudek Nejvyššího správního soudu ČR ze dne 24.3.2010, rozsudek Nejvyššího správního soudu ČR č.j. 8 As 22/2010-91, ze dne 24.3.2010, obstál i v přezkumu ze strany ústavního soudu – viz nálezn I. ÚS 1556/2010 ze dne 20.7.2010).

Příkladmo je uvedena citace z usnesení Městského soudu v Praze ze dne 18.6.2010, č.j. 7 Ca 46/2008-183-192: „... *Dle názoru soudu se v těchto případech jedná o výkon práva, ale s ohledem na okolnosti o výkon práva závadný. Jednání žalobkyně sice vede k výsledku, který mělo právo na zřeteli, ale toto jednání bylo učiněno nikoliv za účelem dosažení výsledků, k jejichž docílení byla žalobkyni propůjčena ochrana, nýbrž aby bylo dosaženo výsledků jiných, které jsou jinak považovány za nevitány vedlejší následek tohoto jednání. Takový výkon práva, i když je se zákonem formálně v souladu, je ve skutečnosti výkonem práva jen zdánlivým; účelem zde nebylo vykonat právo, nýbrž samoúčelně napadnout postup správního orgánu opravným prostředkem, zatímco dosažení vlastního smyslu a účelu sledovaného právní normou bylo pro žalobkyni nepochybně vedlejší a z jejího hlediska bez významu. Závěry o výkonu práva šikanozním způsobem soud činí i s ohledem na rozsah a povahu sporů, jež žalobkyně, resp. odborová organizace u zdejšího soudu vedou....“.*

Na základě výše uvedeného Ministerstvo kultury rozhodlo, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, nelze dále odvolat.

JUDr. Václav Karmazin
vedoucí právního oddělení

v odboru památkové péče Ministerstva kultury

